

GESTRIKE - *Resonans*

Nr 2 2021 Medlemsblad för Gästriklands Spelmansförbund

TRADITION FÖRNYELSE GEMENSKAP

Sture Gustavsson minns, å han har varit med länge.

Överst är Skäggmanslaget i originalsättning 1965 i Delsbo

Under är Emil Olsson & Renate Krabbe i Bollnäs 1969

Ordförandens ruta

Vintern blev kort. Tre veckor med riktig vinter, sol och gnistrande snö. Glada utemänniskor på isar och i spår.

Inne fortsatte den digitala världen att möjliggöra möten med instrument. Både så att olika spelgrupper kan mötas varje vecka, men också ett ganska stort utbud av konserter och kurser. Hoppas att ni hittat till några bra konserter. Därtill finns ju poddar med folkmusik. Lokala inslag med berättande om och ljud efter olika spelmän eller teman. Självt har jag lyssnat på en del avsnitt av Lapp-Nilspodden ([Lapp-Nilspodden - Kultur i Jämtland Härjedalen \(estrادنorr.se\)](#)) och en podd som vandrar runt bland Markaryds spelmän i gången tid ([www.Spelmanssafari i Markaryd | izi.TRAVEL](#)).

Det är bra poddar som inspirerar. Blir sugen att göra liknande kring Gästriklands Spelmän. Inser dock att det inte går att åstadkomma ensam. Vem skulle vilja syssla lite med slikt? Tillsammans med mig? Vore vi några stycken så blir det lättare. Gärna någon med inspelnings och internet/podd kunskap. Ta kontakt med mig.

GSFs årsmöte blev digitalt. Något annat var det inte tal om. Likaså SSRs årsmöte. Liksom många andra årsmöten. Det går det också, men med många färre deltagare och utan den viktiga festsamvaron och spelandet. Inte lika roligt, men nödvändigt.

Swisha 1232675262 medlemsavgiften om 300 kr för 2021, kanske är lättare än via PG 542598-8. Huvudsaken det blir gjort. FAST ni som glömt detta får påminnelse av Gunnar! Eder Michael

Kolla på [www.folkwiki.se](#) där finns låtar på not i pdf-format. Även Gästrikelåtar !!

Kolla på Folkmusikfestvideon från 1991 ! https://www.youtube.com/watch?v=6w85_3HXY4

GSFs PG 542598-8 GSFs Swishnr 123 2675262 Vuxenmedlem: 300 kr, Ungdom upp till 20 år: 100 KR.

[www.gastriklandsspelmansforbund.se](#) låtnoter finns att ladda ner

Ordförande:

Michael Müller Oslättforsv 236 80598 Gävle 072-2193956

michaelmuller53@gmail.com

Kassör, medlemsmatrikel, SSR, Instrumentförsäkring:

Gunnar Lundberg kassör. Släntvägen 1, 81333 Hofors 0730-315063

gunnarrudolf99@gmail.com

Ledamöter:

Michael Hedberg Nylin Grusåsgatan 15, 81152 Sandviken 070-2483249 michael.nylin1959@gmail.com

Lena Lindberg Brunk Malmgårdsv 3, 81395 Torsåker 073-9821346

lana.brunk@gmail.com

Mikael Nykäsenoja c/o DGTLPOST AB 100855, Agav. 52A, 18155 Lidingö

076-8373660

nykasenoja@gmail.com

Kristina Selinder Fredriksdalsv 7B, 80667 Gävle 073-9638756

kristinaselinder@hotmail.com

Margitha Lindblom Rudammsg 44, 80311 Gävle 0706-552057

margitha.lindblom@gmail.com

Styrelsesuppleanter:

Anette Dahlbom Västervallsv 11, 80597 Gävle 076-1042302

anette@dahlbomsfast.se

Erik Larsson Norra Rådmansgatan 26, 80321 Gävle, 070-7878500.

erik@laer.se

Tidningsredaktör och ansvarig utgivare för

Gestrike-RESONANS GSFs medlemstidning, ansvarig utgivare samt texter Michael Müller.

VALBEREDNING: Mikael Nykäsenoja REVISORER: Lennart Östblom, Jan Lingdén

Kalendarium vinter/vår 2021 för Gästrikland

Söndag 13 juni kl 12.00 Spel-Stina resa med minnesmärkesinvigning. Se längts bak i Resonans.

Lördag 24 juli Kl 13-17 Spelträff på den gamla gården Lars-Ors i Oppala arr GFMF.

Onsdag 28 juli kl 18.30 på Bro Fäbodas hos Ann-Marie Ivarsson

Lördag 7 aug kl 14- STJERNKLART spelstämman på Lugnet i Oslättfors. Konsert och sångaktivitet, mm

Onsdag 18 aug kl 18.30 Spelträff i Kalvsnäs kvarn, Torsåker. Ta med fika.

Söndag 22 aug 10- OKLAGÅRD Spelmansfrukost buskspel kyrkoinvigning med musik kl 15.00.

Alla arr. Beroende på om vi får träffas många. Se soc medier. Mer info längre bak i Resonans

Nedan: Trio i GSFs styrelse på 1970-talets början. Fr.v Börje Nordström, Östen Ek och Lars Hillström.

Börje Nordström 1933-2021

Ännu en långvarig spelman har gått ur tiden. Hillebon Börje var aktiv medlem i Spelmansförbundet redan då 1970-talets folkmusikvåg sköljde in med massor av nya intresserade yngre förmågor. Han satt med i

styrelsen under flera år. Som konsertarrangör gladdde jag mig åt han aldrig sinande intresse för musik och då speciellt folkmusiken. Han syntes ofta vid olika konserter och lokala stämmor. Spelsugen var han in i det sista. Aktiv i Hille Spelmän och på de senare årens Vretaskurser med vår lokala musik. Ett intresse var fioler. Inte så att det utföll i samlande, men mer ett allmänt intresse för vackra fioler, klanger och historik. Själv hade han bland flera stycken, en svensk "Johan Jerner"-fiol av gott märke. Spelkamraten Anders Gill berättar att det i Arbetarbladet på 1970-talet var onsdagar som var annonsdagen. Anders såg en fiolannons som han väntade till efter kl 09 med att ringa på. Då var den såld. På kvällen ringde Börje till Anders och bad att få komma över och visa en fiol han köpt på morgonen innan arbetet. Börje var betonggjutare och började tidigt. Det var Jernerfiolen som blev köpt av honom. Börje spelade med Anders Gill och Bertil Månsson till Valbo fdl under några 1970-talsår. Det skulle dansas Väva vadmal. Musiken till den dansen är väldigt enkel och enahanda. Man spelar om samma sak "ett tiotal" gånger. Det var svårt att hålla reda på var man var. Börje lade upp 10 mynt på golvet och sparkade undan dem ett och ett varefter de spelade.

Vid Florsjön invid den gamla övningsplatsen för Helsingeregemente i Mohed hade Börje och hans fru en sommarstuga. Där fanns avkoppling och rekreation från det slitsamma byggarbetet. Jag träffade honom i oktober i fjol på rask promenad med stavar i närheten av hemmet. Det gladdde mig att han var så pigg och framåt. "Det är synd att det inte finns några speltillfällen nu i pandemin", sa han. **Vill man hedra honom är hans önskan en tanke på Hille Hbf PG 581928-9 i hans namn.**

Minns Michael Müller

Foto th: Börje i speltagen

Angående foto ovan: Östen Ek var infödd valbyggare och levde 1934-1986. Aktiv spelman i Valbo spl och styrelseledamot i GSF en period. Spelmannen Anders Hedlund kom 1910 som 3-åring till Östens hem som fosterbarn. Östen föddes dock 1934 då Anders var vuxen. Men Anders bodde med spelmannen Boströms dotter Fanny i grannbyn Bäck och var säkerligen den som inspirerade Östen att börja med folkmusiken på fiol.

Ett efterlängtat möte

När äntligen vaccinet är på rull och "äldsta-äldst" fått sina 2 doser, då passar Tuva Modéer och jag på att besöka Karin Ottnargård, 92 år. Trots krämpor och dålig syn tar hon emot oss med öppna armar. Karin besitter en stor visskatt som hon har i tradition efter sin far klarinettspelmannen Eric Hartwig, Årsunda.

Den här soliga eftermiddagen i mitten av april blev det många koppar kaffe, intressanta diskussioner, någon visa sjungen och några låtar spelade. Men framför allt att få lyssna till Karin när hon berättar om upplevelser och minnen från förr är en ynnest och en lisa för själen.

Tack Karin för en fin em i vårsolen. Vi är snart tillbaka igen!

//Lena Lindberg Brunk

PS. Kanske vi får träffa henne på Stjernklart... visstuga.

Födelsedag

Inte för att vi firar folk som fyller år. Men ibland kan man inte låta bli. Speciellt när åldern är hög och människan är pigg och på. Den som är still going strong är Per Åslund i Sandvikens spl och Gävlingarna. Han blev 87 i början av året. Han är en av de flitigare att åka på kurser och lära sig nytt. Han har även under många år reviderat förbundets ekonomi med bravur. Det är bara att bli imponerad och gå i hans fotspår. I alla fall till en bit över 90 år. Den vi andra äldre minns är Bertil Linder som var värst på att hålla igång ut på småtimmarna när vi hade kurser på Västerbergs FHS. Han var då runt de 90 åren. Det finns hopp för oss alla samt möjlighet att hänga på slika inspirerande personer. Grattis Pelle !

Redaktören Müller skriver så mycket, även om sig själv. Nu är det dags för resten av GSFs styrelse att presentera sig. De har alla fått en mall med frågor att ha som grund i skrivandet.

Först ut är Margitha Lindblom, fd. Hofors och Sandvikenbo, numera Gävle.

Längre bak i tidningen Gunnar Lundberg.

Margitha Lindblom berättar om sig själv.

När började jag spela?

Spelade blockflöjt i småskolan och ville fortsätta med fiol för att vi hade min farfars fars fiol och stråke som hängde i en garderob som jag gått och tittat på. Men min blockflöjts lärare var cellist och ville ha fler elever, bjöd in mig och mamma att prova en cello och jag började spela. Fortsatte spela cello till jag började gymnasiet. Spelade på skolavslutningar, konfirmation och i Hofors Musiksällskap med många konserter. En nyårsafton spelade jag och några till celloelever vid tolvslaget vid en av operetterna i Gävle, Carina Portnow var syster till fröken Margareta Portnow. Mina föräldrar blev goda vänner med Margareta och hennes man, vi var också hundvakt till deras yorkshireterrier Tina.

Vad gjorde att jag började spela fiol och folkmusik, vad inspirerade mig?

Orsa spelmän som var gäster på en middag i Ore via mitt jobb, vintern -99. De kom in som en överraskning och öste på, helt fantastisk upplevelse, jag fick en ingivelse att ja jag ska börja spela fiol! Senare till hösten

annonserade Sandvikens spelmanslag om fiolkurser för nybörjare med Mikael Nykäsenoja, jag ringde och anmälde mig direkt. Fick låna en fiol och det svårt men roligt, vi var ett härligt gäng som spelade på Jansas gården varje vecka.

Vad är det som gör att jag bara fortsätter och fortsätter?

Musik är lika viktigt som mat och vatten för mig och jag lyssnar på mycket musik och på det mesta förutom hårdrock och opera.

Att spela folkmusik och på gehör ger en till dimension, att skapa musik tillsammans i stunden, fylla upp rummet med fina melodier och klanger är fantastiskt. Folkmusiken finns nog i mina gener från farfars far Stenbergas Lasse, som spelade på bröllop runt om i Sorunda i Sörmland, finns med i Sörmlands spelmansförbunds lista på spelmän. Tyvärr kunde han inte skriva noter men det finns en vals nerskriven som jag fick av en släkting på 70-talet.

Varför medlem i GSF?

Det känns viktigt att det finns en paraplyorganisation som ser hela spelmanslandskapet, som kan bidra över gränserna. Instrument-försäkringen är en bonus.

Vilket är det trevligaste minne jag har kring det folkmusikaliska spelandet?

Det finns många trevliga minnen med konserter, spelkurser, stämmor och tillställningar. Är stolt över att ha varit med på två skivinspelningar, Sandvikens spl och Låstugan.

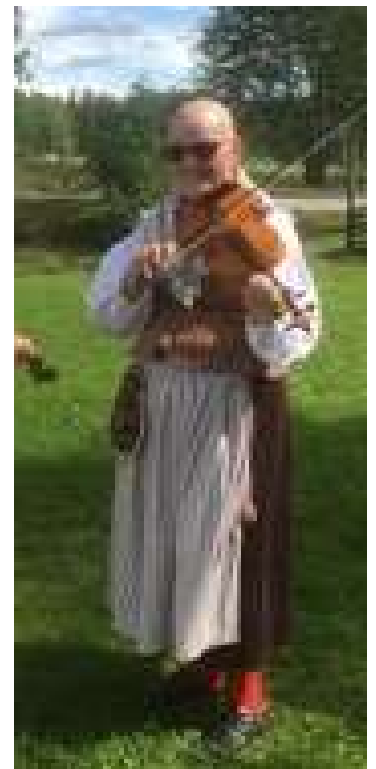
Ett guldkorn är när jag och Micke Nykäsenoja spelade farfar fars vals på dopet av min brors barnbarn vid stugan i Hyn, stugan som varit i farfars och farmors ägo.

Något särskilt jag brinner för kring detta?

Alla får vara med oavsett förmåga, yrke, ålder osv! Även äldre kan börja spela, det är aldrig för sent. Att stjärnorna bland spelfolket oftast är en ens kompis och vi spelar tillsammans.

Saknaden av spelet och att träffas är stor i pandemin, men vänta bara, snart är vi vaccinerade och vi kan träffas igen. Kulturen och folkmusiken får nog ett nytt uppsving!

Skrev Margitha Lindblom, som nedan släpper CD med Sandvikens spl en gång i tiden.

NYTT NOTHÄFTE UTE NU!

**THE SANDY BRECHIN
TRIO**

Äntligen släpps det efterlängttade nothäftet med låtarna från succèalbumet *Polecats and Dead Cats*.

I häftet finner du kioskvältare såsom *Your Drunken Fumbling Fingers*, *Fippelpottan*, *Admiral on the Bow* och många, många fler. Totalt 30 låtar med stämmor och ackord samt ett antal storslagna idolbilder att hänföras av.

Beställ ditt exemplar för endast 199 kr hos
www.barrackasrecords.com

Christopher Andersson Bång skickar er ett "Halloj där"

Han släppte sin CD "Segervittring" i februari.

(Be)sättningen består av

Gitarr, sång, kontrabas, munspel - Christopher Andersson Bång

Fiol & körsång - Anna Cochrane

Piano & körsång - Sara Fridholm

På vissa låtar är det lite större instrumentering som slagverk och dylikt men jag har försökt hålla det nere för att få en sådan akustisk prägel som möjligt, framförallt har vi försökt jobba in folkmusik i uttrycket. Coronapandemin har skjutit fram releaseturnen. Den är framflyttad till september men skivan släpptes ändå nu i februari. Köp den direkt av honom eller via Spotify.

<https://open.spotify.com/album/6vqY9qafoDgaDjuK6jiSWL?si=XAI-r4K1R4-V9BcPL22ADw>

www.christopheranderssonbang.se www.barrackasrecords.se

DESSUTOM: Sandy Brechin Trio släpper ett nothäfte för alla låtar som är med på skivan Dead Cats & Polecats. Det är både svenska och skotska låtar. Se föregående sida (annons).

Med bästa hälsningar

Christopher Andersson Bång

Apropå folkmusikminnen.

Av spelmannen Sture Gustavsson i Gävle

När man blir äldre så dyker det upp bilder ibland från det förflutna. Man minns inte så mycket detaljer, mera situationer och känslor. Nu tänkte jag på 1960-talet då vi bodde i Bollnäs och när mitt spelmansintresse började forma sig. Vi bodde ju där hela 60-talet och åkte runt på allt möjligt med vår gamla DKW 3/6.

Detta var på den "gamla goda tiden" och många år innan jag började spela själv. Jag var ju redan jazzfrälst eftersom jazzen var vår dansmusik på den tiden. Det fanns en mängd duktiga jazzband som spelade på små dansbanor runt omkring som jag besökte ibland. Minns särskilt Gunnar Hammarlunds. Gunnar var fin saxofonist och hade musikaffär i Söderhamn. Jag blir fortfarande hänförd när jag hör ett fint jazzsolo. Älskade tidigt jazz på dragspel. Men här ska jag ju berätta om mina inspirationskällor till folkmusiken.

Folkmusikintresset hade väckts långt tidigare genom Gunnar Hahns folkdansorkester som gjorde jättestora arr på folkmusiklåtar, med träblås och stråkar. (Jag har 2 LP kvar). Ett tag i slutet av 1950-talet sände radion ett program med dom en gång i veckan och som jag alltid lyssnade på. TV var en nyhet och i Bollnäs skaffade vi vår första svartvita tjock-TV. Det fanns 1 st kanal och sändningarna slutade kl 22. Ibland var det folkmusik och jag minns särskilt hur jag satt stum av beundran och såg och hörde Pål-Olle och Nils Agenmark spela Bingsjölåtar. Det lät fruktansvärt avancerat. Nils drillade nästan sönder låtarna genom sitt drillande på varje ton. Jag vill minnas att det var Mats Arnberg som intervjuade och presenterade folkmusik en gång i veckan.

Jag var telereparatör på SJ och vi hade en gammal verkstadsbyggnad vid bangårdsområdet. Det byggdes en ny senare som ligger på samma ställe fortfarande, strax bortom buss-stationen. Vi hade automatväxeln i det lilla huset bredvid stationshuset så jag rörde mej ofta i och runt stationen. Då fanns det gamla stationshuset kvar, en stor vit träkåk med kontorslokaler en trappa upp. Där stötte man ibland ihop med Hugo Ljungström, senare känd folkmusikprofil. Han var ju rälsbussförare och landade på stationen varje dag.

På bangården träffade man ofta Elov "Loffe" Andersson, en annan duktig spelman. Han var väldigt språksam och rolig och hade ett smittande skratt. Han var vagnmästare och gick omkring med uniformsmössa. Vid stationen jobbade även Sivert Snaar som senare var dragspelare och arrangör i Bollebandet.

Inne på bangården fanns en liten verkstad för svetsare och där huserade Karl-Rune Nordqvist som senare blev erkänd författare. Där var man in och pratade ibland och

då satt han med arbetskläder och basker och rökte pipa och berättade. Det var en mysig person.

Inte nog med det så hade jag en arbetskamrat, Wilgot som var gift med Asta som var dotter till storspelmannen Edvin Bergkvist. Dom två bodde i Edvins hus i Lottefors en mil norr om Bollnäs. Edvin hade två bröder som också var spelmän och hade under som jag tror 1940-talet en spelmanstrio som turnerade och uppträdde.

Lyssnarcirkel

1964 kom Jan Ling ut med boken "Svensk folkmusik" (jag har den kvar än) och med den som grund startade Hugo Ljungström en lyssnarcirkel som jag halkade med i. Han hade bandspelare med och spelade upp illustrerande låtar för 2 fioler. Jag kunde knappt förstå rytmen i polskorna men det var intressant. Jag har ett minne av det hela slutade med att vi var till Ljusdals museum där Hugo L hade skapat en folkmusikavdelning med urklipp och material om folkmusiken i Hälsingland.

Apropå böcker; så dök bokrea upp som begrepp. Jag började mitt notsamlande med att köpa mina första böcker "Svenska Låtar" på Helins bokhandel i Bollnäs. Det var "sprättböcker" med vita mjuka kartongpärmar.

Jag vet inte om det var ett organiserat spelmanslag i Bollnäs men en liten grupp aktiva brukade träffas och spela och även ställa upp i sammanhang där folkmusik önskades. Jag kom med som tacksam lyssnare. Jag minns särskilt en gång då vi var hemma hos Bosse Galvsby i ett hus på stadsdelen Granberg. Det var spel och glam, Loffe berättade dråpligheter och fick igång skrattet. Förutom Galvsby var det Loffe, Hugo, Bertil och Hugo Westling (ej släkt). Dom var inte släkt trots namnet. Bertil var från Finnicka i Enånger på ostkusten. Han var traditionsbärare från den trakten men jobbade i Bollnäs. Duktig spelman.

Foto: Bertil Westling

Ett stående evenemang på våren var Bollnästräffen som jag tror Hugo ordnade ihop med kyrkan. Den ägde rum i församlingshemmet, en stor tvåvåningskåk nära kyrkan. På övervåningen fanns en stor sal där man hade en liten scen och stolar placerade i biosittning till den stora publik som brukade komma. På nedre botten kunde man köpa fika i pausen. Hugo var presentatör och spelade ibland solo själv. Jag minns när han en gång spelade Laforsens brus och berättade (han var duktig berättare) att han fått jobba ett helt år med den låten innan han kunde framföra den prickfritt. Han spelade långsamt och vackert. Han ansåg att hälsingepolskan skulle spelas lugnt och mjukt.

I övrigt uppträdde små grupper av spelmän t.ex. ett år var Emil Olsson och Renate Persson (numera Krabbe) där och hade ett härligt samspel. En annan gång var Björn Ståbi och Kalle Almlöf där. Dom hade halvlångt polkahår och stod och blundade och bugade mitt emot varandra. Jag var så full i skratt och väntade bara på att dom skulle skalla ihop. Mauritz Callmyr som var musiklärare i Afta, var där med en yngre trupp ibland.

Midsommar och Hälsingehambon

På midsommaraftnar var vi på Kämpens hembygdsgård nära centrum. Där kunde jag konstatera att det mycket bra gick att spela låtar på dragspel för där stod Edvin Bergqvist med ett stort pianospel på magen tillsammans med en liten grupp och spelade för glatta livet till folkdanslagets framträdande.

Midsommaraftnarna tillbringade vi senare vid Rengsjö hembygdsgård där Hilding Mickelsson var presentatör och lekledare. Järvsö folkdanslag uppträdde där i sina vackra dräkter. Det var verkligen minnesvärt.

I mitten på 1960-talet startade "Hälsingehambon". Vi var och tittade på den första som hade en dans-etapp på södra infartsgatan till Bollnäs. Det var väl ca 30 danspar. Något år senare var vi i Arbrå där en etapp dansades på en rak genomfartsgata mitt i samhället. Solen vräkte ned och många hundra danspar kämpade på den varma asfalten. Mitt på sträckan stod en täckt lastbil med ett musikgäng. (Loffe, Westlingarna m.fl.) som spelade ett potpurri av 5 hälsingska hambo oavbrutet i ca en timme eller till den siste dansaren gått i

mål. Efteråt satt vi i gräset och fikade vid denna lilla hembygdsgård och kollade hur dansarna gick omkring och försökte svalka sej innan transporten till nästa etapp.

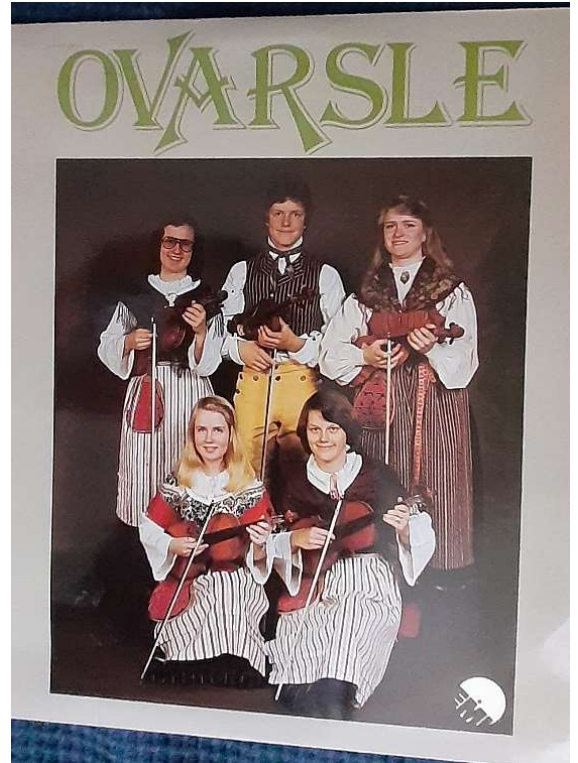
Angående spelmanstillfällen så var vi till Delsbostämman 1965 där Sven Härdelin, Thores pappa var kom-fram-och-sej. Mycket folk och trevligt. När jag kollar bilderna var vi tydligen på en stämma i Arbrå 1967.

Jag hade en arbetskamrat till som hette Gunnar Johansson som flyttade ner från Ånge och tog över föräldrarnas hus. Frun jobbade på SJ biljettexpedition och dom hade en dotter Lena som hade lärt sej spela fiol. Hon bildade med några kompisar en liten grupp som Gunnar stolt döpte till "Ovarsle". Han var mäkta stolt senare när dom spelat in en LP. Jag minns inte att jag hörde dom live men jag har LP:n som är rätt bra och innehåller 16 låtar. Ovarsle är ett gammal-hälsingskt uttryck som kan betyda "mycket".

Foto: Ovarsles LP

1969 ägde riksspelmansstämman rum vid Bollnäs Folkhögskola med högtidstal av någon musikprofessor som jag inte minns namnet på. Det var ett stort uppbåd av spelmän och man kunde gå runt på tomten och njuta av fint buskspel.

Jag hade ju inte tid att börja spela, vi hade ju småbarn och vi levde familjeliv. Jag såg ingen ingång i det hela heller. Då blev jag lite konfunderad när jag pratade med Hugos fru som berättade att hon kommit med i ungdomsskolans musikundervisning. Hon ville också lära sej spela fiol. Det löste sej så småningom också för mej. Jag fick en tjänst på SJ Regionkontor i Gävle och ett stort flyttlass gick till Gävle.

Fiolspel och Gävle Folkmusikförening

Lite in på 1970-talet råkade jag ropa in en kina-fiol med låda och stråke för 125:-. Den hade jag sedan i många år. När mina kurser och utbildningar var slut började jag 1978 på hösten (jag hade då fyllt 40 år) på en ABF-kurs med Charles Wood (från symfoniorkestern) som lärare.

Det var väl i den vevan som Gävle Folkmusikförening bildades och hade öppna spelträffar ibland. Jag minns i varje fall en jag tror var min första, på Gamla Grand (tack GFMF). Jag kunde ju inga låtar eller hantera fiolen men vågade prova på. Sedan blev det flera tillfällen hemma hos Per-Anders Hillblom och sakta började det ta form med fiolspelet och jag blev fiolberoende.

Runt 1980 startade Gävle Spelmanslag med Per Börjesson som ledare och ett 30-tal deltagare på Hemgården i Gävle som blev hemvisten många år framåt. Resten är historia som det brukar heta. Fiolen har varit en bra hobby genom åren och gett många trevliga upplevelser och träffar med trevligt folk.

Det här är några glimtar ur några händelserika decennier. Det har ju hänt en hel del sedan jag börjad spela men det är en helt annan historia! Snipp, snapp snut så var sagan slut.

Hälsar Sture Gustafsson i Gävle 2021.

Foto: Gävle Spelmanslag vid bildandet på Hemgården ca 1980. Skäggig red. t.v. Vilka känner du igen ?

Webbinarium

Ett nytt ord igen. Ett seminarium/föreläsning/diskussion på nätet. SSR hade bjudit in till ett slikt söndag 28 mars. Erik Larsson och jag hade anmält oss och därtill ytterligare 20 olika spelmans-förbundsaktiva. Det handlade om FÖRYNGRING. Sånt som många föreningar diskuterar.

Flera olika undersökningar och sunt förnuft visar att unga vill vara delaktiga. De vill engagera sig, de vill bli sedda och bekräftade. Fler unga är engagerade nu än för några årtionden sedan. Dock ser engagemanget olika ut. Hur tar vi hand om detta ? Hur välkomnar vi och tar hand om engagemang? Vi äldre måste förändra oss också och följa med tiden. Många frågor och en hel del svar gavs. Skrev Michael M

Framgångsfaktorerna

- ▶ Nätverket: Att samla kraft, inspireras, dela erfarenheter och knyta kontakt.
- ▶ Stärka det vi vill se mer av (ist för att fokusera på problemen)
- ▶ Det som ser roligt ut lockar fler
- ▶ Att utgå från allas olika förutsättningar, ingen lösning för alla
- ▶ Börja prata bortom spegeln
- ▶ Grunda oss i vårt syfte och samtidsrelevans och börja kommunicera det.

I Spel-Stinas fotspår, igen.

På söndagen den 13 juni gör vi om resan i Spel-Stinas fotspår. De som inte kunde medverka i höstas får nu chansen. Resa i egen bil med eller med eller utan sällskap gäller. Vi ses kl 12.00 vid Västerby skolas parkering kl 12.00. Västerby ligger ngn mil väster om Hedemora. Ta med lunch och instrument.

Det kommer ett mailutskick med all info samt de fyra Spel-Stinalåtar som vi lämpligen kan spela i samband med avtäckningen av minnesmärket i Vikarbyn kl 14.00 på söndagen. Låtarna är Spel-Stinas polska, Gruvlåten (lb 101), Gammal polska (Kasper Spelman ef Spel-Stina (nr 104 lb) samt Kilpolskan.

Efter minnesmärkets avtäckning åker vi vidare till Torsåker via Stjärnsund till Hästbo centrum (T-korsning) för vidare färd. Avslut i byn Berg där Stina bodde från 1850ca till sin död 1903. Inga övriga konserter.

Uppl Michael 072-2193956

Spelträff på Lars-Ors i Oppala. Genomförandet har givetvis med ev. folksamlingsrestriktioner att göra. Vi utgår från att det är ok. Håll utkik på FB : **GSF - Gästrike Folk och Spel** samt GFMF hemsida på FB samt dvs gavlefolk.se där det kommer att stå om det blir inställt.

Samma sak gäller sommarens spelträffar initierade av GSF.

Samma sak gäller STJERNKLART spelstämma och Oklagårds spelmansfrukost. www.oklagard.se

Nedan Hårgadansen skulpterad och fint skuren av John Ferneborg i Storvik. Efternamnet är taget av en förfader som var soldat i Färnebo .. såklart. Han klädde ut sig till fäbodjanta och blåste lur, spelade fiol, gitarr och slöjdade. Någon av er idag som snidar så fint ? John föddes år 1900 i Torsåker och dog 1970 i Storvik och var ganska aktiv i Spelmansförbundet under 1950- och 60-talen.

Nedan: John Färneborg både som fäbodkulla och trubadur. Givetvis spelade han fiol också.

Mitt liv som spelman

En presentation av styrelsemedlemmen Gunnar Lundberg

I slutet av 70-talet, då spelmansvågen sköljde över landet, hände det sig att Lasse Westerman jobbade ett år som bildlärare på Hagaskolan i Hofors. Roger Kärnebro och jag arbetade på skolan, delade ett musikintresse, blev nybörjare på fiol och tog chansen att lära oss några låtar av Lasse - det blev Kilpolskan och andra liknande "nybörjarlåtar". Snart spelade vi med gubbarna i Torsåkers Spelmanslag varje tisdag. I juli 1980 åkte vi till stämman på Jan Karlsgården på Åland - se bild.

Nu har jag spelat i över fyrtio år - med vårt spelmanslag men också i en del andra sammanhang. Och två saker är märkliga: dels att jag inte har lärt mig spela bättre och dels att jag fortfarande tycker att det är roligt. Det förra beror nog på bristande talang och det senare beror på att det är en så trevlig form av samvaro - att spela tillsammans. Presenterar sig kassören Gunnar Lundberg

Bildtext: från vänster syns Nils-Erik Larsson, Sven Olsson, Roger Kärnebro, okänd Åländsk kvinna, jag, Bengt Åsbrink, Verner Widén och Ture Wiklund. Lägg märke till de stiliga dräkterna - utom i mitt fall, jag bär en pajasdräkt - spelmansskjorta och väst av möbeltyg som min svärmor sytt för att jag inte helt skulle falla ur ramen.